

پر خوردن با کارنامه

از جنس دیگر

فراوانش نکنیم که زمان برای یادگیری بچه‌ها متفاوت است. قرار نیست همه یک جور باشند. ۵. نمره‌ی کامل همیشه توانایی و سطح سواد بچه‌ها را نشان نمی‌دهد. نمره‌ی بالا بیش تر موفقیت دانش آموز را در انجام کار معلم‌ان نشان می‌دهد.

دوم: سالم پر خورد کنید

۱. نمره را برابر با توانایی بچه‌ها ندانید. نمره‌ی پایین نشان توانایی نیست. نمره تنها آمادگی آن‌ها را نشان می‌دهد.
۲. ادا کردن بچه‌ها به اندیشیدن درباره‌ی نمره، ممکن است راه حلی کوتاه و سریع باشد ولی الزاماً منجر به پیشرفت نمی‌شود. «با وزن کردن گاوها، آن‌ها چاق نمی‌شوند.»

۳. بسین ارزیابی (جمع آوری اطلاعات برای تغییر) و ارزشیابی (جمع آوری اطلاعات برای داوری و رتبه‌بندی) تفاوت قایل شوید. ارزیابی انجام دهید تا ببینید مشکل کجاست و باید چه کارهایی برای موفقیت او انجام شود. ارزیابی برای همه دانش آموزان انگیزش به حساب می‌آید ولی ارزشیابی انگیزه را از بین می‌برد. رتبه‌بندی بچه‌ها و مقایسه با دیگران به شدت بر اعتماد به نفس آن‌ها لطمه وارد می‌سازد. در این میان، بد به حال دانش آموزانی که مدراس نشان لیست بچه‌ها را بر اساس رتبه بر دیوار نصب می‌کنند.
۴. کارنامه ابزاری برای ارزیابی موفقیت، پیشرفت و شاخصی برای شناختن نقاط ضعف و قوت است. همان طور که نقاط ضعف را مدبرانه بررسی می‌کنید، نقاط قوت را ببینید و مورد تحسین و قدردانی قرار دهید. اغلب بچه‌ها برای غلبه بر مشکلات به تشویق، تقویت روحیه و حمایت هیجانی نیاز دارند.
۵. از حد ظرفیت‌های او انتظار داشته باشید. بیش از اندازه عیب‌جو و سخت‌گیر نباشید. کمال‌گرایی عیب‌جویی بیش از حد، فرزندتان را عیب‌جو و کمال‌گرا می‌کند. آن‌ها یاد می‌گیرند همواره خود را ناقص بدانند و بابت این نواقص به خود اعتماد نداشته باشند و در آزمون‌های بزرگ پای اعتماد به نفس‌شان

امتحانات و نتایج حاصل از آن جزو مهم ترین رویدادهای تحصیلی دانش آموزان و یکی از صحنه‌های مهم رویارویی و تعامل والدین با فرزندان است. گرفتن و آوردن کارنامه به خانه برای برخی از دانش آموزان از اتفاقات ناراحت کننده پس از ایام امتحانات است. و مرکز همه‌ی این‌ها توجهی بر خورد والدین با کارنامه بچه است. مطلب زیر راهکارهایی جدید در این رابطه ارائه می‌کند.

محصلانی که از نتایج ضعیف کارشان نگرانند یا در بر آورده ساختن انتظار والدین خود ناگام مانده‌اند به هر ترفندی متوسل می‌شوند تا مانع اطلاع والدین‌شان از نتایج کارنامه‌شان شوند. به جای آن که کارنامه‌ها را «باز کنند» آن‌ها را «می‌کنند» و در جیب‌شان پنهان می‌کنند. این موضوع محدود به دانش آموزان نیست. مدیران ما هم چنین می‌کنند.

در کشورهای پیشرفته مانند سوئد اگر مدرسه‌ای موفق به کسب نتایج مطلوب نشود در روزنامه آگهی می‌کند و کارشناسان را برای حل مشکل دعوت می‌کنند. آن‌ها اشکالات را پنهان نمی‌کنند چون واقعا تشنه‌ی پیشرفت‌اند. اما بسیاری از مدیران مدارس ما نتایج دانش آموزان را در کشوی میزشان قریطه می‌کنند تا مبادا دیگران از آن باخبر شوند و بگویند «قدرت ضعیف بوده است». متولیان آموزشی ما سال‌هاست که از ارائه گزارش علنی میانگین معدل دانش آموزان استان‌ها و شهرستان‌ها اجتناب می‌کنند. همه‌ی این‌ها نشان می‌دهد حال و

روز ما خوش نیست. ارائه گزارش عملکرد (کارنامه) باید جهت یاری به کودک، والدین و نظام آموزشی ما عمل کننده آن که رویدادی مصیبت بار باشد.

چگونه می‌توانید از کارنامه برای کمک به فرزندتان استفاده کنید؟ نتایج لازم است به اصل را رعایت کنید.

اول: نتایج را درست تفسیر کنید.

در تفسیر نمرات کارنامه دقت کنید، ببینید این نمرات در چه شرایطی به دست آمده است. همیشه نمره‌ی ضعیف یک درس نشان دهنده‌ی بد عمل کردن فرزندتان نیست و می‌تواند به عوامل دیگر نیز وابسته باشد.

۱. اعتبار و سطح آزمون را کنترل کنید. شاید امتحان دشوار بوده یا سوال‌های مبهم و نامناسبی طرح شده باشد.

۲. ممکن است بخشی از مطالب در آخرین روزهای نزدیک به امتحان تدریس شده و دانش آموز فرصت کافی برای یادگیری، تسلط، مرور یا رفع اشکال نداشته است.

۳. شاید بخشی از مباحث امتحان خوب تدریس نشده باشد.

۴. ممکن است برنامه‌ریزی امتحانات و ضرب‌العجل‌های تعیین شده نامناسب بوده باشد. مهلت‌ها نقش مهمی در آمادگی دانش آموزان دارد.

بلند.

۶. به بچه‌ها احساس گناه ندهید. نگویید «این همه زحمت می‌کشیم تو این طوری جبران می‌کنی».

احساس گناه و شرم بچه‌ها را مضطرب می‌سازد.

۷. در هر شرایطی و با هر وضعیتی که فرزندتان دارد، انتقادات و پیشنهادات و راه‌حل‌های تان را با احترام به او منتقل کنید. ما مجاز نیستیم بابت بد عمل کردن و بی‌تجربگی او بی‌احترامی کنیم. نیاز به احترام، یک نیاز روانی است و بدون آن امکان شکوفایی بچه‌ها وجود ندارد.

۸. اقدامات انضباطی افراطی، محروم کردن‌های غیرمنطقی مانند ندیدن تلویزیون، محرومیت از تفریح و... نوجوانان را عصبی و آشفته می‌کند و همیشه به‌بتر شدن نمره‌ها منجر نمی‌شود.

۹. در صورت نتایج ضعیف فرزندتان، مراقب واکنش‌ها و حالت‌های خود باشید. برخی از والدین چنان آشفته می‌شوند که به خشونت فیزیکی یا کلامی متوسل می‌شوند و تهدید می‌کنند. هنوز مرگ... (ادامش آن‌ها) اهل کرج که به جرم آن‌که نتوانسته بود نمره‌ی ۲۰ بگیرد و بر اثر تنبیه پدرش جانش را از دست داد، فراموش نکرد دامیم.

۱۰. همه‌ی موارد پیش‌گفته به این معنا نیست که انتظارات و توقعات خودمان را بیان نکنیم یا نسان ندیده‌ی کودکی‌های والدین‌شان از آن‌ها انتظار تحصیلی ندارند یا سهل‌گیر و بی‌توجه‌اند، پیشرفت تحصیلی خوبی نخواهند داشت.

سومین و آخرین اصل

کارنامه اثر بیش تری خواهد داشت اگر مشورت و هم‌فکری کنیم. یافته‌های خود را در جلسسه‌ای با معلم فرزندتان در میان بگذارید و درباره دلایل کسب نمره‌های ضعیف، نیازهای فرزندتان و تصمیم برای انجام اقدامات ترمیمی به بحث بگذارید و به نتایج کاربردی دست یابید.

کارنامه فرزندتان را با نگاه جدیدی بخوانید و با ارزیابی آن فرصتی برای پیشرفت تحصیلی فرزندتان بسازید.